

FEB
2018**Soleiðis eri eg**

Hesin sporturin hevur givið mær so nógv og hevur verið ein stórir partur av mínum lívi, eg eg ikki kann halda hannuttan fyri hurðina meira. Eg má lata hurðina upp og viðurkenna, at soleiðis eri eg, sigur 53 ára gamli Gunnar Hjelm. Hann og sonur hansara Teit Hjelm hava tosað um at liva út sínar dreymar og við tí í huga vil Gunnar Hjelm gera comeback í bodybuilding. – Teit segði við meg, at eg als ikki eri ov gamal, og eigi at fylgja mínum dreytum, sigur Gunnar Hjelm.

Hálv milliard gongur aftur

Talið “hálv milliard” gongur aftur í rokniskapinum hjá Bakkafrost: Yvirskoti upp á hálv milliard, vinningsbýti upp á hálv milliard og skattar upp á hálv milliard. Regin Jacobsen og Oddvør Jacobsen, størstu parteigararnir í felagnum, fáa 96 milliónir krónur í vinningsbýti, meðan landið fær 150 milliónir.

Trúðarlívið má tola kritikk

– Eg vóni, at hesar sendingarnar kunnu kvalifiserað kjakið og somuleiðis flyta okkum inn í eitt tíðarskeið, har miðlar viðgera átrúnað eins og til dømis politikk. Kirkjur og samkomur mugu eisini koma har til, at tær tola kritikk, og siggja, at tær ikki eru frítiknar fyri kritiska viðger frá miðlunum og frá fólki sum heild, sigur Heini í Skorini, oddamaður fyri sendirøðina Gud signi Føroyar.

Sendirøðin hevur seks partar og fer afturum fleiri tættir í tí føroyska trúarlívinum, og felags fyri allar sendingarnar er, at atfinningarsaman røddir siga frá hinari síðuni av sakini. Tað er púra vanlig journalistisk mannagongd, at man roynir at finna meira enn eina keldu, men Heini í Skorini heldur, at tað er munandi meira viðkvæmt í hesum førinum.

Fingrafimi gittarspælarin skal finna fótafestið

– Tá ið tú hevur verið ígjøgnum hesa longu útbúgving og kemur út í arbeiðslívið, fært tú eitt sjokk av, hvussu lítil áhugin í grundini er fyri tí tónleiki, sum tú hevur brúkt so nógv tíð og orku uppá, sigur gittarspælarin Alvi Joensen, sum nú skal fóta sær eftir 10 ára skúlagongd á tónleikaskúlum. Hann er 27 ár og ættaður úr Norðragøtu. Hann hevur tikið útbúgving sum klassiskur gittarspælarir á Musikhøgskolan í Malmø. Frá 2010-2013 tók hann bachelor, frá 2013-2015 master og frá 2015-17 tók hann serliga solistútbúgving.

Gravgangur eftir bordi á Koks

– Tað er eingin ivi um, at Michelin-stjørnan, sum KOKS fekk í fjør, gjørdi stóran mun. Matstovan var fullbokað hvønn dag alt árið í fjør, og gongdin er tann sama í ár, sigur høvuðskokkurin á KOKS, Poul Andrias Ziska, sum í februar í 2018 varðveitti stjørnuna á hátíðarhaldi í Keyptmannahavn. Ein triðingur av plássunum á matstovuni í ár vóru longu bílagdur í februar í ár. Tá matstovan fyrstu ferð fekk Michelin stjørnuna í 2017, fekk hon ómetaliga nógv bitleggingar úr øllum heiminum og gongdin hevur verið tann sama í 2018.

Februar:

Menniskju eru estetiskt tilvitað

– Hóast vit menniskju ofta hava lyndi til at siga, at vit bert taka hædd fyri perónsmensku, so vísa óteljandi kanningar, at vit eru ómetaliga nógv ávirkað av útsjónd, kroppi og klæðum. Tað nyttar onki at avnokta tað, men vit mugu staðfesta, at tað er so, sigur Siri Sørensen, Cand. Pæd. Soc.

Spurningurin, hvaðani nútímans kropsidealið kemur, stendur ósvaraður. Gjøgnum árinu hevur idealið verið ymiskt ymsa staðni í heiminum, men við alnótini eru hesi ymisku idealini farin at líkjast alsamt meir – og hetta er ikki bert galdandi fyri fullkomnu kroppsmyndina, men eisini fyri millum annað list og tónleik, tí vit ávirkast av hvørjum øðrum, greiðir Siri Sørensen frá.

– Tað kann samanberast við eina kreativa tilgongd. Tú situr møguliga í Føroyum og fær ein kreativan tanka, men so vísir tað seg, at onkur í Rumenia, Gambia og í Peru júst hava fingið sama tanka. Orsøkin er, at vit eru ótilvitað um, at vit eru ávirkað av rákinum, sum er í nútíðini, sigur Siri Sørensen.

Hon samanbert rákið og idealini, sum koma og fara við tað at fáa børn og síðani verða ónøgd við

eithvørt, sum foreldrini gjørdur, og tí vilja broyta barnauppalgingina. Menniskja skapar samfelagið og samfelagið skapar menniskja, greiðir Siri Sørensen frá.

Tá kvinnurnar fyrst í farnu øld fóru at bróta upp av nýggjum, broyttu tær eisini háttin, tær bóru seg fram á. Sum menniskju hava vit ein grundleggjandi tørv á at útrykkja okkum, og tað gera vit millum annað við list, tónleiki og eisini við kroppinum.

Kroppurin partur av menniskjanum

Vit hava ofta hug at siga, at alt tað, sum viðkemur kroppinum, er grunt, men vit brúka øll kroppin til at útrykkja okkum við.

– Sigur tú, at tú ikki vilt fylgja teimum rákunum, sum eru í samfelagnum, tí tað er yvirfladiskt, so útrykkir tú teg eisini kroppsliga,

sum partur av einum mótráki, sigur Siri Sørensen og leggur soleiðis upp til, at vit ikki fáa snúð okkum undan ta ávirkan, sum rákini í samfelagnum hava – hvørt vit ynskja tað ella ikki.

– Man sleppur ikki undan hesum idealinum, men vit eiga tó at verða tilvitað um, at rákið er har, og at tað broytist alla tíðina. Tí er tað ógvusligt at siga, at ein kennir seg merkiliga ella útihýsta, um ein ikki fylgir við í rákinum ella um klæðini í handlunum ikki sita væl á einum. Tað er umráðandi at vita, at rákið aftur fer at venda og at verða tilvitað um, at klæðini óivað eru gjørd til eina kvinnu, sum ikki sær út sum tú, staðfestir Siri Sørensen.

Rák og samfelagsmenning eru knýtt

Siri Sørensen greiðir frá, at rák av ymiskum slagi altíð eru tætt knýtt

at menningini í samfelagnum. Og so er eisini við rákinum innan kropsideali. Í tíðarskeiðinum frá áleið ár 1400 til ár 1700, var kvinnan rund, bleyt og eym. Hesi eru eyðkennini, sum eru serstøk í einum patriarkalskum samfelag, har kvinnan fyrst og fremst skal bera børn. Á myndum situr hon ofta við einum barni, hyggur niður ella til síðuna og er undirgivin.

Fyrst í 1900 talinum byrjar stríðið fyri javnstøðu millum kynini av álvara og kvinnur fáa atkvøðurætt. Í 1920-unum broytist rákið

- Eg var heppin, at tað ikki var fatalt, tá eg datt av stiganum. Eg fari at koma á føtur aftur, og eg kempi soleiðis, at eg aftur sleppi út millum manna. Tað havi eg ikki verið seinastu tíðina, og tað er sjáldsamt fyri meg.

Helena Dam á Neystabø,
tingkvinna

- Tað er einki høpi í, at fólk á útoyggj ikki sleppa at veiða fylg, samstundis sum menn við skjóttgangandi bátum sleppa at støvsuga alt havið millum oyggjarnar fyri fugl. Øll fuglaveiða eigur at vera bannað í eina tíð, til stovnarnir eru komnir fyri seg.

Ólá Jákup úr Dímun,
formaður í Útoyggjafelagnum